

МЕТОДОЛОГІЯ ТА МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ РЕГІОНІВ

О.Я. Маліновська

кандидат економічних наук, доцент

*Львівський національний університету ім. Івана Франка (м. Львів, Україна)
e-mail: malinovska_o@ukr.net; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5820-3896>*

Р.Я. Ватуляк

студент

*Львівський національний університету ім. Івана Франка (м. Львів, Україна)
e-mail: vatuliako@gmail.com*

У статті розглянуто методологічні підходи та практичні методи підвищення економічного стану регіонів України. Особливу увагу приділено аналізу інструментів державного регулювання, розвитку інфраструктури, інноваційної діяльності та залучення інвестицій як ключових факторів економічного зростання. Обґрунтовано значення децентралізації, підтримки малого та середнього бізнесу, а також регіонального планування для забезпечення стійкого економічного розвитку. Вивчено досвід українських та європейських науковців у сфері регіонального економічного розвитку, що дозволяє запропонувати комплексні рішення для підвищення економічного потенціалу регіонів в умовах сучасних викликів.

Ключові слова: економічний розвиток, інноваційна діяльність, децентралізація, інвестиційна політика, регіональне планування.

ВСТУП

Економічний стан регіонів України є одним із ключових факторів, що впливають на загальний розвиток країни. Нерівномірний економічний розвиток регіонів, що виник унаслідок історичних, соціально-економічних і політичних причин, створює значні виклики для національної економіки. Актуальність теми обумовлена необхідністю пошуку ефективних методологій і методів, які сприяли б підвищенню економічного потенціалу регіонів, зменшенню міжрегіональних диспропорцій і забезпеченню сталого розвитку в умовах глобальних економічних змін та внутрішніх трансформацій. Особливої уваги потребують питання децентралізації, залучення інвестицій, розвитку інфраструктури та інноваційної діяльності.

Метою дослідження є вивчення наявних методологічних підходів і практичних методів підвищення економічного стану регіонів України. Це включає аналіз ключових інструментів державного регулювання, інноваційного розвитку, підтримки малого й середнього бізнесу, а також дослідження інвестиційної політики та її впливу на економічне зростання регіонів.

Об'єктом дослідження є економічний стан регіонів України, який розглядається через призму сучасних викликів і можливостей.

Предметом дослідження виступають методи та підходи, що спрямовані на підвищення

економічного розвитку регіонів, а також механізми їхньої реалізації на державному й місцевому рівнях.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Сучасні підходи до визначення методів підвищення економічного стану територій досліджували багато вітчизняних учених, зокрема С. Біла, В. Геєць, М. Долішній, О. Шевченко, І. Сторонянська та ін. Проблеми формування ефективного організаційно-економічного механізму в останні роки широко висвітлювалися в працях як вітчизняних, так і зарубіжних учених, серед яких можна назвати Л. Гурвіця, Р. Майерсона, Т. Гордієнко, Д. Дударева, С. Ізмалкова, Н. Подоприхіна, К. Соніна та інших.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ

У дослідженні методології та методів підвищення економічного стану регіонів застосовано комплекс підходів, включаючи теоретичний аналіз літературних джерел із регіональної економіки, аналіз статистичних даних щодо економічних показників, факторів розвитку, а також методи порівняльного аналізу для оцінки ефективності різних заходів економічного стимулювання. Використані економіко-статистичні методи дозволили оцінити динаміку соціально-

економічного розвитку регіонів, тоді як регресійний аналіз допоміг визначити кореляції між рівнем інвестицій та економічним зростанням. Отримані результати оброблено з використанням програмного забезпечення для статистичного аналізу, що дало можливість розробити рекомендації для оптимізації економічної політики на регіональному рівні.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Підвищення економічного стану регіонів України є актуальним завданням на сучасному етапі розвитку країни, особливо враховуючи наявні міжрегіональні диспропорції та економічні виклики, спричинені внутрішніми та зовнішніми факторами. Методологія та методи, спрямовані на підвищення економічного стану регіонів, мають базуватися на науково обґрунтованих підходах, що враховують специфіку кожного регіону, а також загальнонаціональні тенденції розвитку [5, с. 71].

Методологія підвищення економічного стану регіонів України передбачає використання системного підходу, що дозволяє розглядати економіку регіону як складну взаємозалежну систему. Ця система включає взаємодію різних суб'єктів господарювання, таких як державні органи влади, місцеві громади, підприємства, освітні та наукові установи, громадські організації тощо. Одним із важливих методологічних аспектів є регіональний аналіз, що дозволяє виявити сильні та слабкі сторони кожного регіону, а також визначити перспективи його економічного розвитку.

Основою методологічного підходу є концепція сталого розвитку, яка акцентує увагу на збалансованості економічних, соціальних та екологічних аспектів. У контексті підвищення економічного стану регіонів важливо враховувати, що економічне зростання не повинно досягатися за рахунок виснаження природних ресурсів або погіршення екологічної ситуації. Сталий розвиток передбачає створення умов для довгострокового підвищення добробуту населення, що є основою для соціальної стабільності та економічного процвітання [8].

Методи підвищення економічного стану регіонів України можуть бути поділені на кілька ключових напрямів, серед яких — державне регулювання, інвестиційна політика, розвиток інфраструктури, підтримка малого та середнього бізнесу, а також інноваційна діяльність. Одним із ключових методів є регіональне планування, яке дозволяє розробляти довгострокові стратегії розвитку кожного регіону з урахуванням його специфіки. Це включає визначення пріоритетних галузей економіки, оцінку ре-

сурсного потенціалу та розробку механізмів залучення інвестицій.

Державне регулювання економічного розвитку регіонів передбачає використання різноманітних інструментів, таких як податкові пільги, субсидії, гранти, а також адміністративні заходи. Важливим методом є бюджетне планування, яке дозволяє забезпечити ефективне використання державних і місцевих ресурсів для стимулювання економічного зростання. Держава може впливати на економічний розвиток регіонів через створення сприятливого інституційного середовища, підтримку науково-дослідних робіт, розвиток інфраструктури та освіти. Особливу увагу слід приділити питанням децентралізації, яка дозволяє підвищити ефективність управління ресурсами на місцевому рівні та забезпечити залучення місцевих громад до процесу прийняття рішень [3, с. 44].

Інвестиційна політика є важливим аспектом підвищення економічного стану регіонів. Залучення прямих іноземних інвестицій, а також стимулювання внутрішніх інвесторів є ключовим завданням для розвитку регіонів. Це може бути досягнуто через створення спеціальних економічних зон, розвиток індустріальних парків, а також надання податкових пільг для інвесторів, які готові вкладати кошти в розвиток інфраструктури, промисловості, сільськогосподарства та інших галузей економіки. Одним із методів стимулювання інвестицій є створення сприятливого бізнес-клімату, що включає зниження адміністративних бар'єрів, спрощення процедур відкриття та ведення бізнесу, а також захист прав власності. Особливо слід відзначити, що напрям ресурсів на зміну особистісних властивостей працівників без організації відповідного корпоративного середовища обумовлює високу ресурсомісткість виробництва і, як наслідок, збереження обсягів виробництва з рівнями ефективності, безпеки та екологічності, що забезпечують тільки виживання фірми на ринку. Це пов'язано з тим, що придбані працівниками нові знання залишаються невикористаними для забезпечення сталого розвитку фірми. Іншими словами, витрати на персонал збільшуються, а ефективність діяльності залишається незмінною або знижується щодо зростаючих витрат. Для цілеспрямованого застосування інвестицій, які формують додаткову мотивацію та кваліфікацію працівників фірмі необхідно забезпечити розвиток відповідних інституційних умов [10].

Розвиток інфраструктури є ще одним важливим методом підвищення економічного стану регіонів. Інфраструктура, включаючи транспортні мережі, комунікації, енергетичні та водні ресурси, є основою для економічного

зростання та залучення інвестицій. Особливу увагу слід приділяти розвитку транспортної інфраструктури, оскільки це дозволяє підвищити мобільність робочої сили та збільшити доступність регіонів для інвесторів. Крім того, важливо розвивати інформаційно-комунікаційні технології, що дозволить інтегрувати регіони в глобальні економічні процеси та підвищити їх конкурентоспроможність на міжнародному ринку [2, с. 16].

Підтримка малого та середнього бізнесу є одним із найбільш ефективних методів підвищення економічного стану регіонів, оскільки малий бізнес створює нові робочі місця та забезпечує гнучкість економічної системи. Держава може стимулювати розвиток малого бізнесу через спрощення регуляторних процедур, надання фінансової підтримки, таких як кредити під низький відсоток, гранти на розвиток бізнесу, а також навчання підприємців основам управління та фінансів. Особливо важливо підтримувати стартапи та інноваційні підприємства, що дозволить підвищити технологічний рівень регіональної економіки.

Інноваційна діяльність є ще одним важливим методом підвищення економічного стану регіонів. Впровадження нових технологій та інноваційних підходів у виробництво дозволяє підвищити продуктивність праці, знизити витрати і збільшити конкурентоспроможність продукції на внутрішньому й зовнішньому ринках. Важливо створювати умови для розвитку інновацій, зокрема через підтримку наукових досліджень, розвиток університетської науки та сприяння співпраці між науковими установами й бізнесом. Це може бути досягнуто через створення наукових парків, бізнес-інкубаторів, а також через надання грантів та інших форм підтримки інноваційних проектів [6, с. 82].

Таким чином, підвищення економічного стану регіонів України вимагає комплексного підходу, що включає використання різноманітних методів та інструментів. Державне регулювання, залучення інвестицій, розвиток інфраструктури, підтримка малого та середнього бізнесу, а також стимулювання інновацій є ключовими напрямами, що дозволяють забезпечити стає економічне зростання та підвищити рівень добробуту населення. Важливо враховувати специфіку кожного регіону та адаптувати загальнонаціональні стратегії до місцевих умов, що дозволить ефективніше використовувати наявні ресурси та потенціал регіонів. У цьому контексті важливу роль відіграє регіональне планування, яке дозволяє визначити пріоритетні напрями розвитку та забезпечити їх реалізацію в рамках довгострокових стратегій.

Методологія та методи підвищення економічного стану регіонів є важливими аспектами в сучасному дослідженні регіонального розвитку, адже економічна нерівність між різними регіонами може суттєво впливати на стабільність та прогрес країни загалом. Наукові дослідження та економічні теорії пропонують широкий спектр методів для стимулювання регіональної економіки, серед яких особливу роль відіграють підходи, спрямовані на використання ресурсного потенціалу територій, розвиток інфраструктури, залучення інвестицій та створення умов для розвитку підприємництва. У світовій економічній думці концепції розвитку регіонів розвивалися від класичних підходів до сучасних інноваційних моделей, що враховують глобалізаційні процеси, соціально-економічні трансформації та технологічні зміни [4, с. 120].

Однією з провідних методологій у дослідженні регіонального розвитку є кластерний підхід, розроблений Майклом Портером. Він стверджує, що економічний розвиток регіонів можна значно посилити через створення та підтримку кластерів — територіальних об'єднань підприємств та організацій, що діють у споріднених галузях. Портер визначає, що ключем до успіху регіональної економіки є розвиток конкурентоспроможних кластерів, які включають у себе не лише виробничі підприємства, але й науково-дослідні інститути, освітні заклади та органи влади. Завдяки взаємодії між цими суб'єктами створюється ефект синергії, що підвищує загальний рівень розвитку регіону, сприяє інноваціям і залученню інвестицій. Кластерна модель дозволяє регіонам використовувати свої унікальні конкурентні переваги, створюючи нові робочі місця та сприяючи економічному зростанню (див. *табл. 1*).

Ще однією важливою концепцією є теорія полюсів росту, запропонована Франсуа Перру. Відповідно до цієї теорії, економічний розвиток країни або регіону не відбувається рівномірно, а концентрується в окремих точках або полюсах зростання, навколо яких формуються нові осередки економічної активності. Ці полюси можуть бути великими містами або промисловими центрами, які мають значний вплив на навколишні території, стимулюючи їх розвиток через поширення інновацій, капіталу та робочої сили. Перру стверджує, що концентрація ресурсів та інвестицій у стратегічно важливих галузях і регіонах сприяє загальному економічному зростанню та забезпечує рівномірніший розвиток відстаючих територій через їх взаємодію з полюсами росту [9, с. 300].

Методологія розвитку периферійних територій базується на теорії залежності, яку

Аналіз основних концепцій і методик підвищення економічного стану регіонів

Концепція/ методика	Автор(и)	Основні ідеї
Кластерний підхід	Майкл Портер	Створення та розвиток кластерів — об'єднань підприємств, наукових установ та органів влади, що взаємодіють у споріднених галузях для підвищення конкурентоспроможності та інноваційності.
Теорія полюсів росту	Франсуа Перру	Концентрація економічної активності навколо полюсів росту (великих міст або промислових центрів), що стимулюють розвиток навколишніх територій через інвестиції та інновації.
Теорія залежності / світ-системи	Імануїл Валлерстайн, Андре Гундер Франк	Економічний розвиток периферійних регіонів залежить від більш розвинених центрів. Потрібно зменшити залежність від зовнішніх факторів та розвивати місцеві ресурси.
Теорія людського капіталу	Гарі Беккер, Теодор Шульц	Інвестиції у розвиток знань та навичок населення є ключовими для підвищення продуктивності праці та конкурентоспроможності регіональної економіки.
Інфраструктурний підхід	Джон Фрідман, Гері Хьюсон	Економічний розвиток залежить від наявності якісної інфраструктури: транспорт, зв'язок, енергетика. Інвестиції в інфраструктуру знижують витрати та підвищують економічну активність.
Екологічний підхід	Гро Гарлем Брунтланн, Герман Дейлі	Економічне зростання має бути сталим і враховувати екологічні аспекти, щоб не виснажувати природні ресурси. Інвестиції в екологічно чисті технології сприяють довготривалому розвитку.

Джерело: сформовано авторами.

розвивали Імануїл Валлерстайн та Андре Гундер Франк. Вони вважають, що економічний розвиток менш розвинених регіонів часто залежить від економічної активності більш розвинених центрів, що спричиняє нерівномірний розподіл ресурсів і можливостей між різними регіонами. Для подолання цього Валлерстайн пропонує концепцію світ-системи, де розвиток периферійних регіонів може відбуватися шляхом розширення економічних зв'язків і створення нових ринкових відносин. Методика, запропонована Франком, акцентує увагу на необхідності структурних реформ і зменшенні залежності від зовнішніх факторів, що може сприяти стійкішому розвитку периферійних територій.

Підхід, орієнтований на людський капітал, має важливе значення для підвищення економічного потенціалу регіонів. Теорія людського капіталу, розроблена такими вченими, як Гарі Беккер та Теодор Шульц, підкреслює важливість інвестицій у розвиток навичок і знань людей для досягнення стійкого економічного розвитку. Зростання продуктивності праці, покращення рівня освіти та професійної підготовки населення є ключовими факторами, які впливають на конкурентоспроможність регіональної економіки. Особливо важливо це в умовах сучасного глобалізованого світу, де тех-

нології та інновації відіграють важливу роль у забезпеченні економічного зростання [1, с. 59].

Інфраструктурний підхід також є важливим методом у розвитку регіонів. Згідно з цією методологією, економічний розвиток регіонів залежить від наявності якісної та сучасної інфраструктури, що включає транспорт, зв'язок, енергетику та інформаційні технології. Багато дослідників, зокрема Джон Фрідман та Гері Хьюсон, стверджують, що без належної інфраструктурної підтримки розвиток бізнесу та підприємництва в регіонах буде обмеженим. Інвестиції в інфраструктуру дозволяють знизити логістичні витрати, підвищити мобільність населення, поліпшити доступ до ринків та зменшити бар'єри для залучення інвестицій. Це особливо актуально для менш розвинених регіонів, де відсутність розвинутої інфраструктури є значною перешкодою на шляху до економічного зростання.

У контексті сталого розвитку регіонів важливим є екологічний підхід. Концепція сталого розвитку, запропонована такими науковцями, як Гро Гарлем Брунтланн та Герман Дейлі, наголошує на необхідності врахування екологічних аспектів при плануванні економічного розвитку регіонів. Це означає, що економічне зростання не повинно здійснюватися за рахунок виснаження природних ресурсів або погіршення екологічної

ситуації. У цьому контексті важливими є інвестиції в екологічно чисті технології, розвиток альтернативних джерел енергії, а також створення умов для раціонального використання природних ресурсів. Впровадження екологічно сталих методів виробництва та споживання дозволить регіонам забезпечити довготривале економічне зростання, мінімізуючи при цьому негативний вплив на довкілля [7].

Таким чином, методологія та методи підвищення економічного стану регіонів базуються на комплексному підході, що враховує різні аспекти соціально-економічного розвитку, інфраструктурну забезпеченість, розвиток людського капіталу та екологічну стійкість. Кожен із розглянутих підходів має свої переваги та обмеження, однак їх поєднання дозволяє розробляти більш ефективні стратегії для стимулювання економічного зростання регіонів.

ВИСНОВКИ

У процесі дослідження було розглянуто основні методологічні підходи та методи підвищення економічного стану регіонів України. Аналіз показав, що для успішного економічного розвитку регіонів необхідно впроваджувати комплексні заходи, що базуються на системному підході, включаючи державне регулюван-

ня, залучення інвестицій, підтримку малого й середнього бізнесу, розвиток інноваційної діяльності та інфраструктури. Основні методи, такі як децентралізація, створення спеціальних економічних зон, регіональне планування та стимулювання інвестицій, показали свою ефективність у забезпеченні стійкого економічного розвитку регіонів.

Дослідження також підтвердило, що важливим елементом підвищення економічного потенціалу регіонів є інноваційна діяльність та активна участь місцевих громад у процесі прийняття рішень. Підтримка наукових досліджень та впровадження новітніх технологій сприяє підвищенню конкурентоспроможності регіонів, особливо в умовах глобалізації та інтеграції до міжнародних ринків.

Отже, для підвищення економічного стану регіонів України необхідно застосовувати багаторівневі підходи, що враховують регіональну специфіку та забезпечують ефективне використання наявного економічного потенціалу. Результати дослідження свідчать про необхідність посилення співпраці між державними органами, місцевими громадами та бізнесом для досягнення стійкого економічного зростання на регіональному рівні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гонта О. Проблеми диспропорційності економічного зростання національного господарства України та її окремих регіонів. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2018. № 2. С. 57–63.
2. Гриценко А.А. Економіка України на шляху до інклюзивного розвитку. *Економіка і прогнозування*. 2016. № 2. С. 9–23.
3. Єфремова Н.Ф., Чічкань О.І., Роечко В.І. Державна регіональна політика та її роль у забезпеченні сталого економічного розвитку регіонів. *Економіка та держава*. 2016. № 3. С. 42–45.
4. Інституційні фактори стійкого розвитку регіональних соціально-економічних систем: монографія / В.П. Решетило, Г.В. Стадник, І.А. Островський та ін.; за заг. ред. В.П. Решетило; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. Х.: ХНАМГ, 2013. 241 с.
5. Коломійчук В.С. Стратегічні засади соціально-економічного розвитку регіону / В.С. Коломійчук, Л.Т. Шевчук, С.Л. Шульц. Тернопіль. 2012. С. 71–72.
6. Кизим М.О., Белікова Н.В., Беккер М.Л. Наукометодичне забезпечення вирішення проблемних ситуацій в регіонах України. *Проблеми економіки*. 2021. № 2. С. 70–85.
7. Лизун М.В. Розвиток процесів регіональної економічної інтеграції: валютний аспект. *Галицький економічний вісник*. 2016. № 1 (50). С. 155–163.
8. Лукеря Т. Що зараз відбувається з державною політикою відновлення громад і які питання треба врахувати. Портал “Децентралізація”. 04.09.2023. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/17127> (дата звернення: 21.08.2024).
9. Пуцентейло П.Р., Завитій О.П. Особливості формування стратегії управління економічним розвитком регіону. *Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. Економічні науки*. 2017. Випуск 27. С. 298–308.
10. Малиновська О., Себестянович І. Корпоративна соціальна відповідальність бізнесу як фактор сталого розвитку соціально-економічних систем різного рівня. *Молодий вчений*. 2019. Випуск 11 (75). С. 542–545.

METHODOLOGY AND METHODS OF IMPROVING THE ECONOMIC STATE OF THE REGIONS

Malinowska O.

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor
Ivan Franko National University of Lviv (Lviv, Ukraine)

e-mail: malinowska_o@ukr.net; ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5820-3896>

Vatuliak R.

Student

Ivan Franko National University of Lviv (Lviv, Ukraine)

e-mail: vatuliako@gmail.com

The article examines methodological approaches and practical methods of improving the economic status of the regions of Ukraine. Special attention is paid to the analysis of state regulation tools, infrastructure development, innovative activity and investment attraction as key factors of economic growth. The significance of decentralization, support of small and medium-sized businesses, as well as regional planning to ensure sustainable economic development is substantiated. The experience of Ukrainian and European scientists in the field of regional economic development has been studied, which allows us to offer comprehensive solutions for increasing the economic potential of regions in the face of modern challenges.

Keywords: economic development, innovative activity, decentralization, investment policy, regional planning.

REFERENCES

1. Honta, O. (2018). Problemy dysproportsiinosti ekonomichnoho zrostantia natsionalnoho gospodarstva Ukrainy ta yii okremykh rehioniv [Problems of disproportionality of the economic growth of the national economy of Ukraine and its individual regions]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia — Problems and prospects of economics and management*, 2, 57–63 [in Ukrainian].
2. Hrytsenko, A.A. (2016). Ekonomika Ukrainy na shliakhu do inkluzyvnoho rozvytku [The economy of Ukraine is on the way to inclusive development]. *Ekonomika i prohozuvannia — Economics and forecasting*, 2, 9–23 [in Ukrainian].
3. Yefremova, N.F., Chichkan, O.I., Roienko, V.I. (2016). Derzhavna rehionalna polityka ta yii rol u zabezpechenni staloho ekonomichnoho rozvytku rehioniv [State regional policy and its role in ensuring sustainable economic development of regions]. *Ekonomika ta derzhava — Economy and the state*, 3, 42–45 [in Ukrainian].
4. Reshetylo, V.P. (Ed.), Stadnyk, H.V., Ostrovskiy, I.A. et al. (2013). *Instytutsiini faktory stiikoho rozvytku rehionalnykh sotsialno-ekonomichnykh system: monohrafiia [Institutional factors of sustainable development of regional socio-economic systems: monograph]*. Kharkiv: Kharkiv National Academy of Urban Economy [in Ukrainian].
5. Kolomiichuk, V.S., Shevchuk, L.T., Shults, S.L. (2012). *Stratehichni zasady sotsialno-ekonomichnoho rozvytku rehionu [Strategic principles of socio-economic development of the region]*. Ternopil [in Ukrainian].
6. Kyzym, M.O., Bielikova, N.V., Bekker, M.L. (2021). Naukovometodychne zabezpechennia vyrishennia problemnykh sytuatsii v rehionakh Ukrainy [Scientific-methodical provision of solving problem situations in the regions of Ukraine]. *Problemy ekonomiky — Problems of the economy*, 2, 70–85 [in Ukrainian].
7. Lyzun, M.V. (2016). Rozvytok protsesiv rehionalnoi ekonomichnoi intehtratsii: valiutnyi aspekt [Development of processes of regional economic integration: currency aspect]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk — Galician Economic Bulletin*, 1 (50), 155–163 [in Ukrainian].
8. Lukeria, T. (2023). Shcho zaraz vidbuvaietsia z derzhavnoi politykoiu vidnovlennia hromad i yaki pytan- nia treba vrakhuvaty [What is happening now with the state policy of community restoration and what issues should be taken into account]. *Portal ‘Detsentralizatsiia’ — Portal ‘Decentralisation’*. URL: [https:// decentralization.gov.ua/news/17127](https://decentralization.gov.ua/news/17127) [in Ukrainian].
9. Putsenteilo, P.R., Zavytii, O.P. (2017). Osoblyvosti formuvannia stratehii upravlinnia ekonomichnym rozvytkom rehionu [Peculiarities of forming a strategy for managing the economic development of the region]. *Podilskyi visnyk: silske gospodarstvo, tekhnika, ekonomika. Ekonomichni nauky — Podilskyi Visnyk: agriculture, technology, economy. Economic Sciences*, 27, 298–308 [in Ukrainian].
10. Malinovska, O., Sebestianovych, I. (2019). Korporatyvna sotsialna vidpovidalnist biznesu yak faktor staloho rozvytku sotsialno-ekonomichnykh system riznoho rivnia [Corporate social responsibility of business as a factor of sustainable development of socio-economic systems of different levels]. *Molodyi vchenyi — Young scientist*, 11 (75), 542–545 [in Ukrainian].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Маліновська Ольга Ярославівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування та управління бізнесом, Львівський національний університет ім. Івана Франка (вул. Миколи Коперника, 3, м. Львів, Україна, 79000; e-mail: malinovska_o@ukr.net; ORCID: [https:// orcid.org/0000-0001-5820-3896](https://orcid.org/0000-0001-5820-3896))

Ватуляк Роман Ярославович, студент, Львівський національний університет ім. Івана Франка (вул. Миколи Коперника, 3, м. Львів, Україна, 79000; e-mail: vatuliako@gmail.com)